Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Pranas Bielevičius: Dažnai stebime, kas vyksta mūsų gyvenime, bet pamirštame, jog tai yra atspindys to, kas vyksta širdyje. Kartais mes, tikintieji, darome tokią klaidą: galvojame, kad svarbiausia susitvarkyti savo poelgius, bet iki galo tai nėra teisinga. Čia tas pats, kas nuskabyti darže piktžolės lapelius, o visą šaknį palikti. Kai kurie augalai, nuskabius jų lapus, nuvysta, bet tai negalioja piktžolėms.
Apaštalas Paulius savo laiškuose daug kalba apie tai, ko mums reikėtų siekti savo gyvenime, o ko nereikėtų daryti, tačiau beveik visa Biblija kalba, jog mūsų poelgiai yra širdies veidrodis.

Tai labai svarbu mums suvokti. Reikia suprasti, kas kontroliuoja mūsų širdį. Romiečiams 14,17 *„Dievo karalystė nėra valgymas ir gėrimas, bet teisumas, ramybė ir džiaugsmas Šventojoje Dvasioje.“*

Teisumas, ramybė ir džiaugsmas yra susiję su mūsų širdimi.

Noriu šiandien pažvelgti į kai kurias Rašto vietas, kad geriau suprastume, kas dedasi širdyje. Mes dažnai linkę kaltinti kitus, aplinkybes, situacijas, bet nematome, kaip patys elgiamės. Kodėl? Nes nežiūrime į save. Rašte daug kur užrašyta: „Saugok savo širdį“.

Luko 6,43-45 *„Nėra gero medžio, kuris duotų blogus vaisius, ir nėra blogo, kuris duotų gerus vaisius. Kiekvienas medis pažįstamas iš jo vaisių. Nuo erškėčių niekas nerenka figų, o nuo gervuogių krūmo neskina vynuogių. Geras žmogus iš gero savo širdies lobyno iškelia gera, o blogas iš blogo savo širdies lobyno iškelia bloga. Jo lūpos kalba tai, ko pertekusi širdis”.*
Čia Viešpats Jėzus Kristus mums aiškiai pasako, kad visa yra širdyje.

Mes kartais užmirštame, kad nepakanka pakeisti savo poelgius. Reikia leisti Dievui pakeisti savo širdį. Patarlių 23,26 *„Mano sūnau, duok man savo širdį ir stebėk mano kelius.“* Po to sakoma kas atsitiks, jeigu jaunas vyras pradės girtuokliauti.

Labai svarbu suvokti, kad Dievas nenaudoja prievartos.

Pakartoto Įstatymo 10,14-22 „*Viešpačiui, tavo Dievui, priklauso dangūs ir žemė bei visa, kas joje yra. Viešpats pamėgo tavo tėvus, juos pamilo ir pasirinko iš visų tautų jų palikuonis, tai yra jus, kaip tai yra šiandien. Apipjaustykite todėl savo širdis ir nebūkite kietasprandžiai. Viešpats, jūsų Dievas, yra dievų Dievas ir viešpačių Viešpats, didis, galingas ir baisus Dievas; Jis neatsižvelgia į asmenis ir nepaperkamas kyšiais. Jis teisingai elgiasi su našlaičiais ir našlėmis, myli ateivį, duodamas jam maisto ir drabužių. Jūs irgi mylėkite ateivius, nes patys buvote ateiviai Egipto žemėje. Bijok Viešpaties, savo Dievo, Jam vienam tarnauk, glauskis prie Jo ir Jo vardu prisiek. Jis yra tavo garbė ir tavo Dievas, kuris padarė visus šiuos didelius ir baisingus dalykus, kuriuos tu matei savo akimis. Tavo tėvų septyniasdešimt asmenų nukeliavo į Egiptą; ir štai dabar Viešpats, tavo Dievas, padaugino tave kaip dangaus žvaigždes”.*

Tai Dievas kalbėjo Izraeliui. Ragina apipjaustyti savo širdis. Mes kartais pamirštame, kad Dievas mūsų gyvenime duoda išmėginimus, su kuriais nepajėgiame susitvarkyti. Mums reikia Dievo pagalbos. Pakartoto Įstatymo 30,1-16 „*Kai visi šie dalykai ateis tau-palaiminimas ir prakeikimas, kuriuos tau paskelbiau,-tu prisiminsi juos gyvendamas tarp tautų, tarp kurių Viešpats, tavo Dievas, tave išsklaidys. Tada tu su savo vaikais sugrįši pas Viešpatį, visa širdimi ir visa siela paklusi įsakymams, kuriuos tau šiandien skelbiu. Tada Viešpats, tavo Dievas, pasigailės tavęs ir surinkęs iš visų tautų, tarp kurių buvai išblaškytas, sugrąžins tave iš nelaisvės. Nors būtum išsklaidytas ligi dangaus pakraščių, Viešpats, tavo Dievas, ir iš ten parves tave. Jis grąžins tave į žemę, kurią paveldėjo tavo tėvai, darys tau gera ir padaugins labiau už tavo tėvus. Viešpats, tavo Dievas, apipjaustys tavo širdį ir tavo palikuonių širdis, kad mylėtum Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi ir visa siela ir gyventum. Visus šituos prakeikimus nukreips tavo priešams ir tiems, kurie tavęs neapkenčia ir persekioja. Tu sugrįši, klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso ir vykdysi visus Jo įsakymus, kuriuos tau šiandien skelbiu. Tuomet Viešpats, tavo Dievas, laimins tavo darbus, vaikus, galvijus ir žemės derlių. Viešpats vėl džiaugsis, matydamas tavo gerovę, kaip džiaugėsi tavo tėvais, ei klausysi Viešpaties, savo Dievo, balso, vykdysi Jo įsakymus bei paliepimus, kurie surašyti įstatymo knygoje, ir atsigręši į Viešpatį, savo Dievą, visa širdimi ir visa siela. Šitas įsakymas, kurį šiandien skelbiu, nėra tau paslėptas ir nepasiekiamas. Jis ne danguje, kad sakytum: ‘Kas už mus pakils iki dangaus ir mums jį atneš, kad klausytume ir vykdytume?’ Ir ne už jūrų, kad sakytum: ‘Kas už mus perplauks jūras ir jį atneš, kad klausytume ir vykdytume?’ Žodis yra labai arti tavęs-tavo burnoje ir tavo širdyje, kad jį vykdytum! Šiandien leidžiu tau pasirinkti gyvenimą ir gėrį ar blogį ir mirtį. ei mylėsi Viešpatį, savo Dievą, vaikščiosi Jo keliais ir laikysies Jo paliepimų bei įsakymų, būsi gyvas; Jis padaugins ir palaimins tavo palikuonis žemėje, kurios paveldėti eini.“*

Tai buvo pasakyta žydams, bet vėliau pranašo Izaijo knygoje šis Dievo pažadas atsišaukia. Jis

galioja ne tik izraelitams, bet ir mums.

Mums labai svarbu suvokti, kad patys negalime pakeisti savo širdies. Mums reikia Dievo įsikišimo. Varge, bėdose atsigręžkime į Dievą. Jis ragina mus tai daryti.

Nežinau kokios nelaimės turi vykti Izraelio tautoje, kad žmonės pripažintų Kristų kaip Mesiją, kaip Viešpatį ir Gelbėtoją, nes tik mažas likutis pripažįsta.

Mes kartais patirdami vargus, pykstame ant Dievo, kodėl Jis tai leidžia.

Prisiminkime, ką Dievas kalbėjo izraelitams, kai keturiasdešimt metų vedžiojo juos dykumoje. Jis sakė: „Aš vedžiojau, kad parodyčiau, kas yra tavo širdyje, kad ištirčiau tavo širdį.“

Štai kodėl apaštalas Jokūbas sako: „Džiaukitės, kai papuolate į įvairius išmėginimus.“ Per tai Dievas atskleidžia mūsų širdį. Kai papuolame į įvairius sunkumus, pamatome, kad mums kasdieną reikia Dievo.

Jobo 41,24 „*Širdis jo kieta kaip akmuo, tvirta kaip apatinė girnų pusė.“*

Rašte daug kalbama apie akmeninę širdį, kurios be Dievo pagalbos negalime pakeisti.

Aš šiandien žinau, kad Dievas pakeitė mano vertybių supratimą, Dievas apvalė. Aš nebedarau to, ką seniau dariau. Tai nėra mano nuopelnas.

Leiskime Dievui ištirti mūsų širdį, keisti ją. Dievo tikslas – turėti nuoširdžius santykius su mumis. Jis myli mus, aukojosi. To paties tikisi ir iš mūsų. Jis laukia ne apeigų, ne tradicijų, ne papročių, bet laukia mūsų širdies nusistatymo.

Mes čia susirenkame pagarbinti Dievą, kuris keičia mus, kad vis labiau panašėtume į Jo Sūnų.

Apie naują širdį paminėta Jeremijo 24,7 „*Aš duosiu jiems širdis, kurios pažintų mane, kad Aš esu Viešpats. Jie bus mano tauta, o Aš jiems būsiu jų Dievas, nes jie grįš prie manęs visa širdimi.“* Apie naują sandorą Dievas kalba Jeremijo 31 ir 32 skyriuose.

Pagonims, kurie įtikės į Jėzų Kristų, taip pat galioja ši naujoji sandora.

Apaštalų Darbų 15,7-11 „*Įsiliepsnojus ilgam ginčui, Petras pakilo ir kreipėsi į juos: „Vyrai broliai, jūs žinote, kad Dievas jau nuo senų dienų išsirinko mane iš jūsų, kad pagonys iš mano lūpų išgirstų Evangelijos žodį ir įtikėtų. Ir Dievas, kuris pažįsta žmonių širdis, paliudijo jų naudai, duodamas jiems Šventąją Dvasią kaip ir mums. Jis nepadarė skirtumo tarp mūsų ir jų, tikėjimu nuskaistindamas jų širdis. Tad kodėl gundote Dievą ir kraunate ant mokinių sprando jungą, kurio nei mūsų tėvai, nei mes patys negalėjome panešti? Juk mes tikime, kad Viešpaties Jėzaus Kristaus malone būsime išgelbėti kaip ir jie”.*

Mūsų širdį keičia Dievas, kai tikėjimu Jam paklūstame. Jis pakeičia mūsų vertybes, mūsų mąstymą. Ne veltui 1 Samuelio 7 skyriuje parašyta: „Jei jūs visa širdimi norite grįžti prie Viešpaties, paruoškite savo širdis Viešpačiui ir tarnaukite Jam vienam.“ Taip izraelitams kalbėjo Samuelis, kuris buvo paskutinis teisėjas. Rašte daug paraginimų palenkti savo širdį. Šiandien daug dėmesio sutekta į žmonių elgesį, o ne į širdį.

Daug skaitau Rašte apie įvairius karalius. Malonu skaityti, kad kuris nors karalius buvo teisus Dievo akyse. O tai reiškia, kad leido Dievui keisti jo širdį. Tas teisumas kyla ne iš mūsų. Štai kodėl mirė Jėzus, kad duotų mums teisumą.
Jeigu mes turime kažką kitą: prarandame ramybę, prarandame džiaugsmą, tai reiškia, jog mums reikia Dievo pagalbos.
Atkreipkite dėmesį į istoriją. Šiandieną krikščionybė turi daugiau bet kokių tikėjimo grupių, nei bet kuri kita pasaulio religija. Dėl ko? Dėl smulkmenų, dėl apeigų, dėl tradicijų, dėl vieno ar kito išorinio veiksmo.

Šiandien žmonės sakosi tikį Kristumi, bet vienas su kitu kariauja. Noriu, kad atkreiptumėte dėmesį į tai, kad mūsų poelgiai atspindi širdies stovį. Ar jai vadovauja Dievas per Šventąją Dvasią, ar aš pats jai vadovauju.
Jei aš pats vadovauju, tai rezultatai bus prasti. Reikia prašyti Dievo įsikišimo.
Tai nėra lengva, bet reikalauja sunkaus darbo.

Dievas mus myli ir dovanoja savo malonę. Atiduokime Dievui savo širdį. Tai yra kiekvieno iš mūsų pasirinkimas.

2015-04-26, Marijampolė